

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 467. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640907472/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

ter sig for hver sagte Vind som en stor, tynd Orm paa Aaen, der er grøn af Skovens Løv over ham og blå af store Skjolder Himmei.

Inde paa Bredden, hvor Ellens Rødder rejser sig lodret, staar hans Sko med Mosemuld op over Snuder og Hæle, og ved Siden af Skoene ligger hans kongelige Kaae krøllet og med visne Straa stikkende i Ryggens Skarlagen.

Klods Hans sidder og fløjter ganske sagte, og en Gang imellem drejer han Hovedet og spytter ind i Ellestammens Krone af vissent Løv.

Saa holder pludselig Fuglesangen omkring ham op, og en Finke kommer strygende over Aaen og ind under den anden Breds Blade, og lidt efter en Stillaids og mange smaa Fugle i Flok.

Han drejer Hovedet halvt ind mod Bredden, hvor hans Sko staar, og sidder og lurar, med Pandehuden skudt i Vejret og opspilede Øjne, der ikke ser paa noget, og hans Ben holder op at dingle.

Det rasler og knaser inde i Skoven, som naar Grene bøjes til Side og tørre Kviste trædes itu, og Støjen kommer nærmere, og saa dukker der en Dreng, grøn som en Græshoppe, frem inde ved Ellestammens Rod.

— Jeg skulde hilse, siger Drengen og staar forpustet stille og ser paa Klods Hans, jeg skulde hilse og sige, at Ministrerne venter.

Men Klods Hans har hurtig taget Øjnene til sig og løfter paa Medestangen for at faa Snøren længere ned ad Aaen. Han fløjter saa smaat igen.

— Dronningen ligger i Vinduet og kalder! siger Drengen spagfærdig.

Klods Hans svarer slet ikke; hans Ben dingler besindigt under ham.